

ת"פ 25519/03/20 - מדינת ישראל נגד יצחק כהן

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 25519-03-20 מדינת ישראל נ' כהן

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
יצחק כהן	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התעללות והתאכזרות בבעל חיים - עבירה לפי סעיף 2 + 17(א)(1) לחוק צער בעלי חיים (הגנה על בעלי חיים) תשנ"ד - 1994 (להלן: "חוק צער בעלי חיים").
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 9.9.19 סמוך לשעה 14:00 ביישוב שלומי התעלל והתאכזר הנאשם בגור חתולים בן שישה שבועות בכך שבעט בו ולאחר מכן בעודו על הרצפה דרך הנאשם על גופו של החתול עם משקל גופו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לגור החתולים פגיעות בדמות סימני מעיכה באזור הכתף, פריקה של הכתף ושבירה באזור המרפק של רגל שמאל קדמית.

תסקירי שירות המבחן

טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן.

3. ביום 4.1.22 הוגש תסקיר של שירות המבחן ובו סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 51 רווק מתגורר בגפו ביישוב שלומי. מעדכון שהתקבל ממחלקת הרווחה בעיר מגוריו עולה שהנאשם מטופל במחלקה על רקע קשיים תפקודיים וסביב מצוקה כלכלית כרונית וכי הרקע לבצוע העבירה הוא סכסוך מתמשך עם שכנו. צוין בתסקיר כי העובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם ניסתה מספר פעמים להפנות את הנאשם לפסיכיאטר על מנת לנסות לקבל זכאות ל"סל שיקום" אולם הנאשם סירב לכך. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי אין לחובתו הרשעות קודמות. בהתייחסותו לעבירה בה הורשע תיאר הנאשם כי מחוץ לביתו ישנם הרבה חתולים וכי אחד מהם נכנס לביתו והוא ביקש להרחיקו. הנאשם ציין כי כוונתו היתה הרחקה בלבד והוא לא התכוון לפגוע בחתול. הנאשם ציין שהחתול קפץ על רגלו לאחר שעבר ניתוח זמן קצר לפני כן וחשש מפגיעה של החתול בו. שירות המבחן מציין בתסקיר שהנאשם מצר על מעשיו וציין כי שנים רבות גידל בעצמו בעלי חיים ועמדויותיו הן נגד

פגיעה בחיות. שירות המבחן מציין בתסקיר כי התרשם שעמדותיו ותפיסותיו של הנאשם הן פרו חברתיות בבסיסן והוא אינו חשוף או מעורב בעבריינות. שירות המבחן מציין עוד שקיימת הערכת סיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות ברמת חומרה נמוכה. שירות המבחן ביקש לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים על מנת לבחון הלכה למעשה שילובו של הנאשם בהליך טיפולי, סיוע בשליטה בכעסים וחידוד גבולות המותר והאסור.

4. ביום 13.4.22 הוגש תסקיר נוסף של שירות המבחן. בתסקיר ציין שירות המבחן שבמהלך תקופת הדחייה דווח כי שילובו של הנאשם התעכב בשל קושי במציאת מטפל במסגרת המדור למשפחה. שירות המבחן ציין בתסקיר כי קיימת חשיבות בשילובו של הנאשם בטיפול המותאם לצרכיו במהלכו יוכל לקבל מענה בנושא קבלת כלים להתמודדות עם סיטואציות מורכבות, סיוע בשליטה בכעסים וחידוד גבולות המותר והאסור. לאור זאת המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בשלושה חודשים.

5. ביום 12.7.22 הוגש תסקיר סיכום של שירות המבחן. בתסקיר ציין שירות המבחן שהנאשם החל את הקשר הטיפולי עם גורמי הטיפול וכי הוא מתמיד בשיחות הטיפוליות ומגיע בקביעות. בפגישות משתף אודות מצב הסכסוך עם שכנו וחוסר וודאות לגבי ההליך הטיפולי. הנאשם מתאר שאינו מתנהל ממקום של אימפולסיביות, חי את חייו בשקט ואינו מרבה לקיים קשרים חברתיים. העובדת הסוציאלית מציינת שלמרות ריחוקו של הנאשם מהחברה יש לו תמיכה מאנשים בקהילה. ההערכה היא שהנאשם חווה את הקשר הטיפולי כמיטיב עבורו ומביע מוטיבציה גבוהה להמשכו. שירות המבחן התרשם שהנאשם העמיק את הבנתו ונטילת האחריות שלו לביצוע העבירה ומביע חרטה על מעשיו וכיום מגלה מודעות להתנהלותו בעת ביצועה. שירות המבחן מציין כי הערכתו הקודמת השתנתה אודות גורמי הסיכון וכי יכולתו של הנאשם ליצירת קשר עם דמויות משמעותיות השתפרה וכיום הפרוגנוזה השיקומית בעניינו חיובית. לאור זאת, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה בו ימשיך שילובו בטיפול שעובר במסגרת המרכז לטיפול במשפחה.

ראיות לעונש מטעם ההגנה

6. במסגרת הראיות לעונש התייצבו עדי אופי רבים מהקהילה ותושבים מהיישוב שלומי.

עדות הגברת רויטל מלכה

7. העדה כתבה מכתב שהוגש באמצעותה לבית המשפט (נ/2). הגברת מלכה היא מורה למדעים בבית ספר גורדון בעכו וציינה שהיא מכירה את הנאשם לאחר שהנאשם פעם אחת סייע לה כשיצאה מקניות בסופר. לאט לאט לדבריה נרקמה ידידות וביתה הפך למקור לקשר חברתי עם הנאשם והוסיפה: "**עד היום 18 שנה איציק נכנס לבית שלי. יש לי בעל פוסט טראומטי בבית, איציק מגיע אלינו הביתה, תומך בבעל שלי המון חרדות ופחדים, יש לנו כלב ואיציק הרבה פעמים לוקח אותו. הבעל שלי יושב שנה בבית איציק יושב איתו מקדיש לו. טיולים שאנו עושים עם המשפחה איציק שומר על הבית ומטפל בכלב ומרעיף עליו אהבה. אני סומכת עליו בעיניים עצומות הוא כמו אח. יש לי אח אחד והוא איציק לאורך כל השנים לא ראיתי שום התנהגות אלימה ופוגענית אלא רק הכלה ונתינה וטוהר מלא**".

העדה נשאלה מדוע חשוב היה לה לבוא לבית המשפט והשיבה שהיא מעריכה את הנאשם כבן אדם וצינה עוד את הקושי של הנאשם בחייו. בחקירה הנגדית התבקשה העדה להתייחס לאמור במכתבה לפיו איננה מאמינה שהנאשם פגע בחתול והעדה השיבה שהביע את דעתה.

עדות של עו"ד אמיר זיסקין

העד ציין שהוא איש ציבור ולפני כן שימש בתפקידים ציבוריים וחי ביישוב שלומי עד לפני שלוש שנים וכעת הוא מתגורר בקיבוץ מצובה. העד ציין שהוא מכיר את הנאשם מאז היה ילד וכי כל חייו התגורר בשלומי. העד ציין שהנאשם מאד מוכר ביישוב ואהוב על ידי התושבים שרוצים בטובתו. העד סיפר בעדותו שבמהלך השנים נרקמו יחסי ידידות בינו לבין הנאשם וכי בתקופה זאת הנאשם עצוב. הוסיף ואמר העד: "כמו שאמרה העדה איציק לא כאחד האדם. הוא לא נורמטיבי בן הזה. אני לא נכנס למומחיות. התייחסותי היתה כמו שהחברה דיברה קודם במובן הזה שאיציק אדם מיוחד. אני לא בא להתייחס למומחיות לא טוען טיעונים לגבי המעשה שעשה. זה לא משהו שאדבר עליו. אני מדבר על היכרותי עמו. אני חושב שצריך להסתכל עליו בפנים ולהבין שמדובר באדם טוב".

עדות של העד מר ישראל ליבוביץ

באמצעות העד הוגש מכתבו נ/3. העד הציג עצמו וציין שעבד 34 שנים בחיפה כימיקלים וכעת הוא משמש כמנהל מרחב במפלגת יש עתיד. באשר להיכרותו עם הנאשם ציין העד שהגיע ליישוב שלומי לפני 22 שנים עם רעייתו. אשתו פתחה חנות בשלומי והנאשם היה נוהג לשבת ליד החנות ומציע עזרתו בכל דבר. הנאשם כך נטען הפך לבן בית ובילה בסופי שבוע בביתם. בין הנאשם ומשפחתו של העד נוצר קשר נהדר והנאשם הפך לבן בית לכל דבר. כאשר שהתה המשפחה בחו"ל הנאשם טיפל בחיות הבית. באשר לעבירה שהורשע הנאשם בה התייחס העד ואמר שזה לא איציק שהכיר וכי הוא סומך על הנאשם. העד אמר שהוא סבור שהנאשם הבין את חומרת מעשיו וכי הוא ימשיך ללוות את הנאשם.

העדה הגברת שלומית ליבוביץ

העדה סיפרה על היכרותה עם הנאשם וצינה שהיא מאמנת אימונים אישיים ומטפלת במקצועה. הנאשם הודה ולקח אחריות וכי ואמרה שלכל אחד יש זכות לקבל הקלה אם קרתה בעיה. העדה סיפרה על קשייו של הנאשם מאז החל ההליך המשפטי ועל כך שהנאשם מתארח בביתה וישן בלילות. העדה סיפרה שהיא ובני משפחתה רואים בנאשם בן בית ובן משפחה.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה הגישה במסגרת הראיות לעונש תצלום (ת/1) והדגישה את הנסיבות החמורות לביצוע העבירה ואת הפגיעה שפגע הנאשם במעשיו בערכים חברתיים מוגנים והפנתה לפסיקה רלוונטית. באשר למדיניות הענישה במקרים דומים הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה התומכת לטענתה במתחם העונש לו עותרת המאשימה (ת/4). המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר ברף

העליון והגיסה עוד את עדותו של הוטריר (ת/3). באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה טענה ב"כ המאשימה שלנאשם אין עבר פלילי והודה בהזדמנות הראשונה והפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו לדבריה עולה שהנאשם נטל אחריות פורמאלית בלבד. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה שהמלצת שירות המבחן היא המלצה בלבד ועל בית המשפט לשקול שיקולי ענישה נוספים. לפיכך עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, קנס כספי, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה. באשר לעדי האופי טענה המאשימה שנקטו בעמדה מגוננת ובית המשפט התבקש שלא ליתן משקל לעדותם.

9. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ המלצת שירות המבחן ולזקוף לזכותו את הודאתו בהזדמנות הראשונה בעובדות כתב האישום המתוקן לפיו הנאשם לא גרם למותו של החתול. באשר למתחם העונש ההולם טען ב"כ הנאשם שהמתחם נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. ככל שבית המשפט יסבור כי הרף התחתון של מתחם העונש גבוה יותר ההגנה עותרת לחריגה ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום לאור האמור בתסקיר ולאור העובדה שהפרוגנוזה בעניינו של הנאשם חיובית. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. באשר לעדי האופי הרי שהעדים הגיעו על מנת להאיר את עינו של בית המשפט לנסיבותיו של הנאשם.

10. הנאשם בדברו אמר שעשה טעות וזה לא יקרה יותר. הנאשם ציין שהטיפול בו שולב מסייע לו.

דין והכרעה

9. סעיף 2(א) לחוק צער בעלי חיים קובע כי עינוי, התאכזרות והתעללות בדרך כלשהי בבעל חיים הוא אסור בתכלית. בתיקון מס' 10 לחוק קבע המחוקק בהוראת סעיף 17(א) לחוק כי העובר על הוראת סעיף 2(א) תוך גרימת סבל חמור בכוונה, דינו מאסר ארבע שנים.

לעניין זה אפנה לדברי בית המשפט העליון מפיה של כבוד השופט שטרסברג כהן בבג"ץ 9232/01 "נח" התאחדות הישראלית של הארגונים להגנת בעלי החיים נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נד (6) 212, אשר מדגישים את החובה להגן על בעלי החיים:

" על הצורך להגן על בעלי חיים נאמר כי הוא "מהווה חלק מתרבותנו ומתחושה פנימית ערכית ותועלתית כאחד בדבר החובה והצורך להגן על כל אשר נברא עלי אדמות ורוח חיים באפו" (בג"ץ 6446/96 הנ"ל לעניין העמותה) וכן הנאמר כי "חברה נאורה נמדדת לא רק ביחסה לבני אדם אלא גם ביחסה לבעלי החיים" (דברי ההסבר להצעת חוק צער בעלי חיים, תשנ"ב-1992 בעמ' 298 (להלן - דברי ההסבר)).

10. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירות התעללות בבעלי חיים על ידי הנאשם הם שמירה על בעלי החיים באשר הם והגנה על החלש וחסר הישע, תוך הוקעת מעשי התאכזרות והתעללות העומדים בניגוד לצו המוסרי המחייב את בני האדם ואת החברה בכללותה.

על החומרה במעשי התעללות בבעלי חיים באשר הם והצורך בענישה מחמירה יפים דברי כבוד השופט ג'ובראן ברע"פ 8122/12 **פחמאוי נגד מדינת ישראל** (27.1.13):

"יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי".

9. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על מעשה אכזרי שש לגנותו בכל פה ולהוקיע אותו. עובדות כתב האישום על פיו הורשע הנאשם מלמדות על פגיעה משמעותית בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם בעט בגור חתולים בן שישה שבועות ובעודו ברצפה דרך על גופו של החתול עם משקל גופו כתוצאה מכך נגרמו לגור החתולים פגיעות בדמות סימני מעיכה באזור הכתף, שבר באזור המרפק של רגל שמאל.

10. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת כי מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירות נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ברף התחתון לבין חודשי מאסר לתקופה משמעותית של 18 חודשי מאסר בפועל בנוסף למאסר על תנאי, קנס כספי ולעיתים פיצוי כספי.

כך למשל אפנה לת"פ 9729-06-14 מדינת ישראל נגד סלפוצ'יניק (31.3.2015) (להלן: **"עניין סלפוצ'יניק"**) שם נקבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ברף התחתון לשנת מאסר בפועל ברף העליון ונגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי ועבודות שירות לתועלת הציבור לנאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי שדן בערעור המאשימה על קולת העונש החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש (רע"פ 4987/15 **יהודה אריה סלפוצ'יניק נגד מדינת ישראל**). בית המשפט המחוזי קבע בעניין סלפוצ'יניק "לא ניתן לקבוע מתחם ענישה שהרף התחתון שלו אינו כולל עונש מאסר".

מהפסיקה עולה כי נעשתה אבחנה בין מקרים שבהם מעשי ההתעללות גרמו למותו של בעל החיים לבין מקרים בהם נותר בעל החיים עם חבלות בדרגות שונות (ראו לעניין זה: רע"פ 2202/05 **שאמי נגד מדינת ישראל** (23.3.05); ע"פ (מחוזי - ים) 22674-02-16 **רפאל שלום מזרחי נגד מדינת ישראל** (23.5.16); ע"פ (מחוזי - חיפה) 49133-10-14 **מדינת ישראל נ' סלימאן נסאר** (8.1.15); ת"פ (אי') 54749-08-16 **מדינת ישראל נגד אלכסיי גרייז** (4.5.17); ת"פ 17468-08-09 **מדינת ישראל נגד קנדלר** (18.6.18); ע"פ (מחוזי

- באר שבע) 24205-01-16 רפאל לוי נגד מדינת ישראל (21.4.16); עפ"ג (מחוזי - באר שבע) 13290-02-10 מדינת ישראל נגד קנן (15.10.10); ע"פ (מחוזי - חיפה) 2627/07 אדרי נגד מדינת ישראל (3.1.08). ת"פ 16516-06-19 מדינת ישראל נ' נגה (28.7.22).

11. המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין עונש של מספר 6 חודשי מאסר ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר ברף העליון. בנסיבות תיק זה ובשים לב למדיניות הענישה אני קובעת כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ברף התחתון לבין עונש של 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון בנוסף לענישה נלווית.

12. בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)).

13. עיינתי שוב במסמכים שהוגשו לעיוני ולאחר ששמעתי את עדי האופי הרבים שהתגייסו לטובת הנאשם שוכנעתי שהגם שהנאשם כשיר לעמוד לדין הרי שברבות השנים התגלו בעיות לא פשוטות בתפקודו היומיומי וקשיי הסתגלות. תיאור זה עבר ברגישות ובעדינות כחוט השני במסגרת עדותם של עדי האופי. תסקיר שירות המבחן מתאר באריכות את קישיו של הנאשם וסבר מלכתחילה שרמת הסיכון הנשקפת מהנאשם להישנות עבירות נמוכה. כמו כן יש לציין את העובדה שמדובר באדם יליד שנת 1966 שמעולם לא הסתבך בפלילים ועברו נקי. העדים כולם תיארו כי הנאשם כמי שיצר קשרי ידידות ואמון איתם וכי הקהילה מסייעת לו באופן שוטף, בין אם לארח לו חברה ובין אם בדרכים אחרות אך העדים כולם גם סיפרו שהכירו צד אחר מהמתואר בכתב האישום, של אדם אדיב, אוהב אדם ובעלי חיים ומעולם לא נתקלו בהתנהגות אלימה מצדו או חריגה. מדובר בעדים שרובם ככולם התגייסו לטובת הנאשם על מנת לסייע לו תוך שגינו התנהגותו המפורטת בכתב האישום ולא על מנת לגונן עליו. לפיכך, אני מוצאת לנכון לתת משקל לעדות העדים. שירות המבחן מציין שעם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי הוא נתרם ממנו והפרוגנוזה שבתחילה לא היתה ברורה חיובית עד מאד. הנאשם עבר עבירה חמורה ומכוערת כשלא חמל על גור החתולים הקטן וחסר הישע ובמקרה רגיל יש להשית על נאשם בנסיבות דומות עונש מאסר ולו בעבודות שירות. יחד עם זאת לאחר ששוכנעתי שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם אני נמנעת משליחתו של הנאשם למאסר גם לא בדרך של עבודות שירות ואני סבורה שאין זה המקרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בכליאה, לראשונה בחייו.

מדובר בנאשם שעד כה, חרף נסיבותיו והקשיים אותם חווה במהלך חייו ניהל אורח חיים נורמטיבי ושירות המבחן סבור כי סיכויי שיקומו בלתי מבוטלים.

14. בעניין זה אפנה להשפעות השליליות של עונש מאסר בכליאה לרבות קבלת ערכים עברייניים. שירות המבחן כאמור התרשם שהנאשם נעדר מאפיינים עברייניים. לשיקול זה אני נותנת משקל של ממש ואפנה בעניין זה לע"פ 4318-10-11 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח' (5.1.12), חוות דעתו של כב' השופט (כתוארו אז) ר. שפירא. כמו כן אפנה לדו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015.

הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו. ההליך הפלילי השיג הרתעה משמעותית ושירות המבחן מתרשם שהפרוגנוזה בעניינו של הנאשם חיובית. לאור כל האמור, יש להעדיף לדעתי אפשרות שיקומית ואני מאמצת את המלצת שירות המבחן במלואה.

15. בשים לב לאמור, אני מאמצת את המלצות שירות המבחן וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

שלושה חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בה.

ניתן בזאת צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכו יהיה הנאשם בפיקוח שירות המבחן. הובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לבצע את צו המבחן על פי הנחיות שירות המבחן ולשתף פעולה באופן מלא בהליך הטיפול שכן אם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולדון מחדש בתיק זה.

קנס כספי בסך של 1,000 ₪. הקנס הכספי יועבר לקרן להגנה על בעלי חיים ב - 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 28.12.22 ובכל 28 לחודש שלאחר מכן.

המאשימה תמציא פרטי הקרן לצורך העברת הקנס הכספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

מזכירות בית המשפט תמציא לשירות המבחן.

3

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ג, 06 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.